

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/8/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125011707
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Straka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3125011707.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Straku a sudcov JUDr. Juraja Valáška a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. XX, F. C., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Ilava, na neverejnom zasadnutí dňa 10.2.2026 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 9Pp/82/2025 zo dňa 9.12.2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 9Pp/82/2025 zo dňa 9.12.2025 bolo rozhodnuté tak, že podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. sa návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. XX, XXX XX D. E., okres Trenčín, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Ilava, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietá .

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený sťažnosť, ktorú zhlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Do rozhodnutia krajského súdu odsúdený svoju sťažnosť písomne neodôvodnil.

Prokurátor sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods.1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré predchádzalo tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. Okresný súd postupoval procesné správne, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tak mal možnosť vyjadriť sa k predmetu konania, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

V rámci preskúmania správnosti samotného výroku napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu

odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienčne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 Tr. zák. a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2 Tr. zák.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienčné prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného, rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmienčného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienčne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výroku samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou odsúdeného, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Ako vyplýva z obsahu odôvodnenia napadnutého uznesenia, okresný súd dospel k záveru, že odsúdený síce vykonal ustanovením § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. požadovanú časť trestu odňatia slobody, ale nemal preukázané, že by odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že by po podmienčnom prepustení viedol riadny život.

Podľa názoru krajského súdu závery okresného súdu o tom, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu nepreukázal polepšenie, majú oporu vo vykonaných dôkazoch. Krajský súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že k vyvodu odôvodneného záveru o preukázaní polepšenia v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. nestačí len samotné preukázanie dodržiavania ústavného poriadku odsúdeným v podmienkach výkonu trestu, teda preukázanie „schopnosti viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu“ bez toho, aby takéto správanie sa odsúdeného a plnenie povinností skutočne svedčilo o tom, že počas výkonu trestu došlo u odsúdeného k reálnej eliminácii tých osobnostných črt, ktoré viedli k odbrzdzeniu zábran u odsúdeného opakovane porušovať záujmy chránené Trestným zákonom.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že odsúdený je aktuálne po druhýkrát vo výkone trestu odňatia slobody. V prvom prípade odsúdený vykonával náhradné trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené pre spáchanie úmyselných trestných činov. Po vykonaní týchto nepodmienečných trestov dňa

10.6.2022 odsúdený podľa údajov z registra trestov a obsahu spisového materiálu opätovne spáchal ďalšie dva úmyselné trestné činy. Z uvedeného tak logicky vyplýva, že ani najprísnejšia forma trestu odsúdeného neodradila od ďalšieho porušovania záujmov chránených Trestným zákonom, aj napriek jeho osobnej skúsenosti s výkonom trestu odňatia slobody. Vzhľadom k predchádzajúcemu spôsobu života odsúdeného sa krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, že v prejednávanom prípade správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v súlade s ústavným poriadkom svedčí len o tom, že v prípade neustálej kontroly je odsúdený schopný dodržiavať normy správania sa, nie však o tom, že by doterajším výkonom trestu odňatia slobody boli u osobnosti odsúdeného úplne eliminované zistené sklony k úmyselnému porušovaniu záujmov chránených Trestným zákonom.

Nakoľko v preskúmanom prípade nebolo preukázané splnenie materiálnej podmienky polepšenia sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a otázku preukázania polepšenia nie je možné posudzovať izolovane od otázky budúcej perspektívy vedenia riadneho života, podľa názoru krajského súdu nemožno z tohto dôvodu dospieť k odôvodnenému záveru o možnosti očakávať od odsúdeného vedenie riadneho života v budúcnosti. Okresný súd aj s poukazom na sklony odsúdeného k trestnej činnosti, ktoré vyplývajú zo záznamov z registra trestov k jeho osobe, preto dospel k správne záveru o nesplnení oboch materiálnych podmienok pre podmienené prepustenie odsúdeného. Podľa krajského súdu poznatky o doterajšom spôsobe života odsúdeného aj napriek jeho súčasnému správaniu sa vo výkone trestu odňatia slobody v súlade s ústavným poriadkom, nedávajú podklad k tomu, aby bolo možno dospieť k rozumnému a odôvodnenému presvedčeniu, že u odsúdeného odpadlo zvýšené riziko ďalšej recidívy ako konštatoval aj ústav na výkon trestu vo svojom hodnotení, v ktorom neodporúčal podmienené prepustenie odsúdeného, ktorý si uložené tresty odňatia slobody navyše vykonáva v strednom stupni stráženia.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti podľa krajského súdu existuje vážna obava, či by odsúdený v budúcnosti nevedol riadny život. Nakoľko k jeho prevýchove neprispeli v minulosti vykonané tresty odňatia slobody, ani podľa názoru krajského súdu nemožno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny spôsob života.

Podľa §193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.